

*

וְהַשִּׁיר אֲשֶׁר לֹא כָּתַבְתִּי
כְּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי שִׁירִים
וְאֲנִי עוֹד זוֹכֶרֶת הַכֹּל
כָּל צֶלֶל, כָּל נִיב.
וְלֹא יִכְתֹּב גַּם עֲכָשׁוּ.

לוֹ כָּתַבְתִּי אֲזַי, הִיא
אֶמֶת מְעֻרְטֶלֶת מְדִי.
וְאִם אֶכְתָּבֵנוּ הַיּוֹם
יְהִי שֶׁקֶר גְּמוּר.

בּוֹאִי, רְדִי אֵלַי, בַּת הָאֱלִים,
הַרְפִּינִי עָלַי
אֶת רֹאשׁוֹ הַמְּלָבִין.

נִשְׁחַק בְּמַלְאִים -

*

And the poem I did not write
when I was writing poems
I still remember it all
every phrase, every sound.
It will remain unwritten now too.

Had I written it then, it would
have been too naked a truth.
And were I to write it now
it would be a total lie.

Come, descend to me, O Muse,
rest upon me
your whitening head.

We'll play with the words -

מה צלול העולם במשחק החדש -

לא אז, לא עכשו

לא אמת, לא קזב

שתי כפות המאזנים עולות ויורדות

במקצב.

How lucid is the world in this new game -

Not then, not now

not truth, not lies

The two sides of the scales rise and fall
rhythmically.